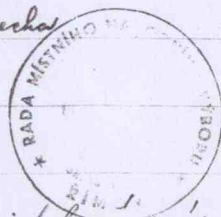

Od prosince 1939 byly zavedeny přiděly na listky: pohraniční obuv, nástro a prodějí vůbec vše. Rolníci byli nuceni provést do dávky: obilí, lučmaš, mléko, dobytek, ovce, drůbež, seno, slámy, ryb, avěření - nu dimě všeho. Obyvatelstvo zdejší obce se na velké války nemohlo vůbec pt. Pouse si účovali na nedostatcích mudy. I když také venkovské obyvatelstvo muselo se mrovniti, přece mudo říci, že hlad na venkově nikdy nepřel nemuel. - Hoví již bylo situace nás všech jako národních celku. Žalýkání, stělení, vězení, barbarská ubití Čechů nebyla naprosto nečastost. Hovor nevyploune nepřel, vzpomínal na časy minulé, na prezidenty svobodného státu, na občanské svobody. Přelí jsme a kolist nám idealizoval minulé časy - časy svobody; utlak dostupil neholu v lednu 1944, když elý přelí české mládežo - novem 1924) byli hromadně vyuzeni na pias do hemecha

1945 - 1962

O době 1945-1962, kdy nebyly činěny pravidelně zápis do obecní kroniky v Řimově, po konzultacích s vedoucími ústředí MNV, JZD, KSC, sboru požárníků jakož i se staršími rodějšími občany byl jsem pověřen sestavit zápis za tuto ústřední dobu. Jsou v něm uvedeny pouze události, které bylo možno spolehlivě zjistit.

Občanská doba: Zdejší obec nebyla ani v době války ani v době

odchodu okupační armády nějakým způsobem postříšena, protože již téměř ku konci války vznikla velmi ráhá ráplleka, když byl na začátku května 1945 rastrělen č. partyzánem při ústupu Němci německý voják na Břeřově. Němci chtěli pomstít tohoto rastrěleného v Římově. Jedlně přehod Rudé armády, která obec osvobodila jim v tomto rastránil.

Nebylo občana, který by byl s okupací leškoslovenska souhlasil. Nikdo však neravdával lehkovážně příčinu k možnému pronásledování, ač mnozí z občanů poslouchali pravidelně zahraniční rozhlas a ostatní spoluobčany o pravém stavu hitlerovských armád a pohybech front informovali. V koncentračním táboři z občanů nebyl nikdo. Na nucených pracích v Německu rařynul 1.1. 1945 Jan Nedvědickej z Víšek a 13.4. 1945 Josef Pecka. S opravdovým nadšením přivítali občane správu o ukončení války - 9. května 1945 - a tím i o konci živé životní nejistoty, která visela nad každým československým občanem. Po roce 1945 se navrátil do obce Nedvědickej č. 100, který sloužil v německé armádě. Žuštal v Rakousku.

Protože byl celkový nedostatek potravin, prádla,

sypků, povelaků, obuvi a oděví, zůstaly i nadále v platnosti lístky na ně. Rovněž poukazy na uhlí platily i nadále. Zima v r. 1945 byla mírná.

* Od 1. prosince 1945 byly v platnosti tyto ceny: 1 kg chleba za 4,80 Kčš, 1 kg másla 94,- Kčš, 1 litr egalisovaného mléka 5,50 Kčš, 1 vejce 3,50 Kčš, 1 kg cukru 15,- Kčš, 1 kg vepřového masa 80,- Kčš, vycházkové boty 270,- Kčš.

Osidlení pohraničí: Protože němečtí občané byli z československa vysídleni, bylo potřeba osídlit pohraničí, aby domy nezůstaly opuštěné a pole neobdělána. Z Říмова přisídlili do pohraničí tyto občané: Šilinger Antonín, Pecka Alois, Trojan Bohumil. V novém prostředí si zvykli a dosud tam hospodáří.

Zřízení
městánské
školy:

Na žádost MNV v Čáslavích a v Rokycnách byla zřízena na rámečku Ládku městánská škola / nyní Základní devítiletá škola /, kam odešlo z Říмова 26 ráků. Městánská škola přestala být školou výběrovou, ale automaticky přišli do ní všichni schopní ráci 6. post. roč. Do této nové zřízené školy byly odvezeny i přebytkové lavice z místní školy, neboť bylo potřeba opatřit nově zřízenou školu potřebným prozatímním školním nábytkem. V roce 1945 na podzim začal

1. autobus

